

Centralkomiteen, hvis Hverv maatte endnu ikke er ganske affluttet med Hensyn til Modtagelsen af Gaver, i det Mindste er der i de allerfjernetste Dage kommet Bidrag til den fra Udlandet. Foruden dette har der været Lokalkomiteer næsten overalt, og disse have paa de stadelidte Egne indsamlet et Beløb, der anslaaes til mellem 120 og 150,000 Rb. Man vil altsaa se, at naar vi blot foretage en almindelig Redføttelse med en Femtedel i det først anslaaede Beløb, hvortil Skaden ansattes, saa ville de Midler, der ere tilstede, være tilstrækkelige til at dække denne Skade. Man er imidlertid ikke fra Centralkomiteens Side bleven staaende ved dette almindelige Skjøn, men har henvendt sig til Lokalkomiteerne paa de vandlidte Egne, og ved deres Hjælp ladet foretage formelige Taxationer af den fremkomne Skade. Det har da viist sig, navnlig for Lollands og Falsters Vedkommende, som jo aabenbart ere de Stæder, hvor Nøden og Ulykken har været størst, at det oprindelige Beløb af 755,000 Rb. er blevet nedsat med Indvilligelse af Lokalkomiteerne til cirka 500,000 Rb., og dette synes jo at tyde paa, at man vilde kunne reducere det hele Beløb med en Trediedel. Smidtertid maa det ikke glemmes, at i denne sidste Angivelse er ikke indbefattet Erstatning for den Skade, som maatte fremkomme ved Vandets kemiske Indvirkning paa Jorden, hvorom der naturligvis ikke endnu kan have nogen Mening, hvorimod al den Skade, der er fket ved Havets Indtrængen, og som har givet sig tilkjende mekanisk, nemlig derved, at det enten har oversandtet eller bortskyllet Agerjord, er medtaget i denne Beregning, hvor- efter Staden skulde beløbe sig til 500,000 Rb. Den centrale Komite paa Lolland havde selv 43 eller 44,000 Rb., og den har af Centralkomiteen her i Kjøbenhavn modtaget, saavidt jeg mindes, 220,000 Rb., saaledes at der i Alt er skaffet tilveie: 263,545 Rb. 19 $\frac{1}{2}$, og til Rest af den vurdere Skade: 93,657 Rb. Paa Sydsfalster andrager Staden 175,000 Rb., til hvis Dækning der findes en disponibel Beholdning af 31,000 Rb., og Centralkomiteen har tilskudt 120,000 Rb., saaledes altsaa at Staden der er dækket indtil et Beløb af 24,000 Rb. Det Maal, som Centralkomiteen satte sig, turde den have fundet i den Maade, hvorpaa Opfordringen til at yde Bidrag var formulere, og den har da fulgt det Princip, at ville godtgjøre al den Skade, der var tilspiet private Personer, naar disse efter deres økonomiske Stilling overhovedet maatte siges at trænge dertil, og naar det ikke var ligefrem Spekulationsforetagender, som Staden var overgaaet. Maaden hvorpaa nu dette har været udført igjennem Praxis, har været den, at hvor der var Fattige, Ubemidlede, som ikke havde noget Andet, er der blevet givet Erstatning fuldt ud; hvor man derimod be- fandt sig lige over for Folk, der vel ikke kunde siges at være formuende, men for hvem Tabet dog

ikke havde en saadan Betydning, at det maatte siges at tilintetgjøre deres Tilværelse, er Staden efter Omstændighederne bleven erstattet med to Trediedele indtil Halvdelen, hvorimod de formuende Folk slet ikke have faaet nogen Erstatning. Ved Siden heraf skal jeg bemærke, at Centralkomiteen ogsaa har taget sig af den Skade, der er fket paa Søen, i alt Fald for de Egnes Vedkommende, som for Dvrigt have været vandlidte, saaledes at der er givet Erstatning til alle ubemidlede Ciere af Dødsbaade o. dsl. indtil to Trediedele. Hvad nu endelig de Familier angaar, som have mistet deres Forsørgere, da er der blevet sørget for disse paa en smuk og, jeg tror, rundelig Maade. Forsørgelsen af dette Maal paa den af mig her angivne Maade, har hidtil medført en Udgift af imellem 600 og 650,000 Rb., og De ville altsaa se, mine Herrer, at der er fuldkommen tilstrækkelige Midler tilstede til ogsaa at kunne dække den Skade, som maatte fremkomme ved en nærmere Under- søgelse af Vandets kemiske Indvirkning. Ved Siden heraf har Centralkomiteen ogsaa viist sig villig til at yde Hjælp til saadanne Anlæg, som maatte siges paa en Maade at betinge Befolkningens Virksomhed. Jeg sigter herved til Havnene, navnlig paa Bornholms Østkyst, og de Fisser- og Baadehavne, som ere nødvendige for, at Fisserne overhovedet kunne drive deres Næringsvei. Paa dette Punkt har Centralkomiteen viist sig overmaade villig og rundelig til at hjælpe til, naar de Anlæg, som skulde gjenneføres, stittedes teknisk fra Regjeringens Side. At dette selvfølgelig er fket, behøver jeg vel ikke at sige. — Naar jeg nu skal udtale mig i een Sum om, hvorvidt det ved den private Goddædighed indkomne Beløb maa siges at være tilstrækkelig til paa en passende Maade at dække de Tab, der ere tilspiede Private, da kan jeg baade efter det Skjøn, jeg selv har kunnet fælde, saavel som efter de Erklæringer, der ere komne til min Kundskab, og efter Centralkomiteens eget Skjøn ikke sige Andet, end at jeg anser enhver yderligere Indblanding fra Statens Side i denne Henseende for at være fuldkommen overflødig. Derfor man derimod vil spørge mig, om jeg derigjennem kan anse de vandlidte Egne for at være tilstrækkelig ophjulpne, saa har jeg allerede givet mit Svar derpaa i det Lovforslag, som jeg har tilladt mig at forelægge, og som nu er ført igjennem, — jeg tror til almindelig Tilfredshed — saaledes, at det forhaabentlig om ikke mange Dage vil udkomme som Lov, sanktioneret af Hans Majestet Kongen. Der har, forekommer det mig, været nogen Tvivl om, at Arbejder af denne Beskaffenhed neppe turde synes at være indbefattede i dette Niemed, hvori Giverne have givet deres Gave, og om der end ikke kan være Spørgsmaal om i denne Anledning at komme enkelte fattige Folk til Hjælp, hvad jeg ikke vil benegte kan være Tilfældet, saa har jeg dog troet, at der her i denne Retning forelaa en Opgave baade for Sta-